

Bir Dosta Sesleniş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Haziran 2019

Sözcük balçığında yaralı bir turna kuşu olmanın verdiği hüznle sarılıyorum satırlara neşreden her ayrıntıda coşkuyla genelin resmini çiziyorum.

Boğum boğum renklerin hüznü ve sevdalı her biri genelde tökezleyen ama ayağa kalkıp dik durmayı da elden bırakmayan bir çöreotu zerresi gibi nazar edenlerden kaçıyorum.

“Seslenmek...

Bir dosta sesleniş...

İnsanın kendi sesine karşılık bir başka ses arayışı, kendi sesinin yankısını bile bulamazken, bir başka sese duyulan özlem.” (Alıntı)

Veryansın yüklü kimi insan kim kimin derdine düşmüşse ben özlemle saf tuttuğum dostluğun da skalasını işaretliyorum.

Meftun yürek.

Mevta benlik.

Mendebur özlem yarımamın da dokusunda hep çeyrek aşklarla avunduğum ve aşkın resmini çizmek adına dokunduğum insanlar.

Vesvese yüklüyüm kimi zaman ve mağdur kılındığıma biat çok da önemsemeden sevmeyi sürdürüyorum aslında kimi ne amaçla sevmek gibi bir uzvu yok duygularımın sadece içimdeki sevgi dağında ulaşılmazlığın şiirlerini yazıp her halükarda ulaşmak istiyorum insanlara ve yara aldıkça yeniden kapanıyorum içime.

Bir dostun seslenişi belki de benim çağırdığım bir dost dolaylarımda bulunsun diye dualarıma sarıldığım ve garip bir şekilde haz alıyorum ne zamanki kendimi yalnız ve terk edilmiş hissetsem çörekleniyor ruhum aşkın dehlizinde aslında somut bir veri de yok elimde aşka dair sadece sevgiyi sahiplenip sevmeyi severken kendimden uzaklaşıyorum ki tüm derdim aşmak içimdeki sıra dağları ve geçit vermeyen ve şerh düşmüş illa ki imkânsızlığa.

Düşünmeye programlı zihnimle hissetmeye adanmışken yüreğimi.

Sevecen bir iklimde açan nazlı bir gelincik gibiyim ansızın uçacağımı ve yok olacağımı bilip sükûnetle

sonumu diler ve beklerken.

Sözcükler ekip de toprağa çiçekler b/içiyorum ne de olsa cümlelerim ve şiirlerim benim talibi olduğum bu cennet bahçesinde bir nevi yaşama nedenim.

Hurafelerden uzağım ve yalandan da aslında takmayı beceremediğim maskeleri başka insanların yüzünde görmek nasıl da acı veriyor.

Acımla hemhal.

İnsanlığın acısına sırdaş.

Acıyla kesişen bir aşk rüzgârı aslında nereye eseceği de belli olmayan ama illa ki e(l)liyorum belirsizliği ve gözyaşlarına vakıfım içimdeki palyaçonun.

İksirli bir düş benimki.

İnce bir düşünüş her habis düşüm.

Sanrılar fink atsa gerçek olduğumu biliyor ve reşit kılıyorum her bir duygumu.

Yazmak mı beni duyumsamaya sevk ediyor yoksa duygular mı yazmaya?

Otağı kurduğum o düş bahçesi ve mevsimler sırtkan ve hazin kiminin dünü yarını da ve asla geçiş hakkı tanımıyorum güne gün düşüp de boşluğa ben düşüp de o gayya kuyusuna ve içime sarkıtığım iple sancılı bir çıkışa meylediyorum tırmandıkça yukarı cümlelere tutunuyorum; cümlelere tutundukça özenle seçiyorum ve özene bezene yaşadığım ve yaşatıldığımıza binaen özene bezene acılarımı diziyorum ipe boncuk misali.

Öykünmekle öldürmek arasında gidip geliyorum.

Savların savsaklandığı belki de akışına bırakmadığım bir güzergâhta kaybolmuşluğuma çok da aldırış etmezken insanlar...

“Sonra buradan giderdim bir hiç için.”(Nilgün Marmara)

Var oluş sebebim ulvi bir amacın girizgâhı ve gidişlerim de asla dönmek üzere yine de tamamen gitmeyi beceremediğim gün gibi aşikâr.

Şehla gözleri yorgunluğun ve enini boyunu hesaplayıp da hala nasıl doğru bir elbise biçemiyorsam yürek yangınlarına.

Sorular cumhuriyeti ve suskun insanlar cumhuriyeti.

Bilinçli yaşamamışlığın da bir yanığı aslında tüm olup biten sözcük yüzlü bir güneşi balçıkla sıvamaya kalkanlar ve ben her kazan kaldırdığımda suçlu addedildiğim yeri geldi mi ailemin bile onay vermediği bir tepki ara sıra verdiğim ve tepkisizlikle yaşatmayı meziyet sanan insanlar topluluğu. Sanki bir ayrıcalık sağlıyor bu sessizlik onlara yeri geldi bir soruma cevap alamadığım ve bir selamımın bile karşılık bulmadığı öyle ya herkes egosuyla yere göğe sığamaz ve sığdıramazken kendini ben küçük bir çocuk gibi ya azarlanıyorum ya da dışlanıyorum.

Sevi mertebesinde neye denk düşüyorsa bunca izlek sözüm ona herkesin birbirine kol kanat gerdiği; sözüm ona bir kelimeyi daha esirgemez iken insanlar birbirinden taciz dolu bir bakış ile içimdeki güneş ansızın nasıl da batıyor ve atık hükmünde tüm kusurlu addedilen cümlelerim ne zamanki konuşmaya yeltensem bir susku duvarına denk düştüğüm ve savuşturdukları öksüz kimliğim.

Mahmur.

Mazlum.

Tüm kifayetsizliği ile sıfatları ardı ardına dizerken hiç addedildiğim lakin herhangi birinin tükettiği tek sıfatın dahi yere göğe sığdırılamadığı.

Bir imge batağı kimi zaman utançla sevk ettiğim ilamı aşkın.

Bir sözcük batağı içinde batmayı ve ölmeyi en çok sevdiğim ve sevgide öte yol bilmediğim üstelik öğretilerin de ilk sırasında yer alan sonramla iştiğal ne de olsa sebepsizliğin baş şahidiyim ve de tek sanığı her gün kendimi zor kurtardığım o darağacı.

Meftun düşlerim suskun.

Hayallerim de artık kurak.

Ama bu demek değil ki asla hayal kurmuyorum ve hayallerimi sadece Yaratan ile paylaşırken ve O'nun sayesinde içimde doğan şehir; şehirde doğan güneş; güneşte doğan yeni bir ışık vs.

Kıyasıya sevdiğim.

Kıyıma uğramanın da meali iken sevmek.

Aslında netice olarak kıyama durduğum.

Kırpık yıldızlar ölü şairini anıyor şairler de mevsimi mevsim de yobaz düşleri ve düşler de düş maliklerini derken ısrarla dökülüyor sözcükler ve ben baş misafiriyim asaletin ne de olsa karşılık dahi vermiyorum üstüme püskürtülen lanetin ve isyanın da bir naziresi iken adeta üstüme toplanan bakışlar.

Balık gibi yüzüyorum pervazında ölümüm.

Ölü gibi uyumayı bile beceremiyorum oysaki içimdeki neşeyi öldürdükleri çok zaman geçti üzerinden.

Yokuşa sürüldüğüm.

Cinnete sürüklendiğim.

Ansızın keşfettiğim o cennet bahçesi.

Ve herkesin unutmak için yaşadığı gerçeği benim içinse yeniden hatırlamak aslanan ve sevgiyi çarçur edenlere inat sevgi dolu mizacımda ürkek bir kuş tedirginliği ile yalnızlığımı sevgi ile gagalarken ve sürüklenirken boydan boya...

İkbalî günün asla düş özür lü bir çöküş değil.

Ve sunumu yüreğin sadece umudu dokurken.

Gözlerimdeki acı ve neşe karışımı ile hala koşarken hayallerimin peşinden geç kalmışlığın verdiği acı ile bazen duraksadığım ama hala açmayı beceren bir uçurum çiçeği...